

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 746/2016-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša v konaní o sťažnosti [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 167/2009, za účasti Okresného súdu Námestovo, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 167/2009 porušené boli.

2. Okresnému súdu Námestovo p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 167/2009 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré jej j e Okresný súd Námestovo p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Námestovo j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šesťnásť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Vajdu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2016 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 167/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo s'ťažnosti, ako i z vyžiadaného spisu sp. zn. 7 C 167/2009 ústavný súd zistil, že s'ťažovateľka v procesnom postavení žalovanej je účastníčkou napadnutého konania, ktorého predmetom je rozhodovanie o žalobe [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“) o zdržaní sa zásahov do vlastníckeho práva. Žaloba bola podaná 9. októbra 2010.

S'ťažovateľka v s'ťažnosti okrem iného uvádza:

„Samotná skutočnosť, že toto konanie trvá 6 rokov a 8 mesiacov preukazuje porušenie môjho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov... Konanie odporcu v tejto veci je možné pokladať za konanie spôsobom, ktorému chýba účelnosť a efektívnosť, čo má výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku tohto občianskeho súdneho konania...

V tomto konaní bol vydaný rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 C 167/2009-120 zo dňa 14. 3. 2011 o zamietnutí žaloby žalobkyne [REDAKOVANÉ], ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 218/2011-134 zo dňa 23. 4. 2012. V odôvodnení týchto rozhodnutí súdov bolo žalobkyni [REDAKOVANÉ] poskytnuté poučenie o hmotnom a procesnom práve, hoci v tomto konaní je zastúpená advokátom [REDAKOVANÉ], takže všeobecné súdy nemajú voči žalobkyni [REDAKOVANÉ] žiadnu poučovaciu povinnosť. Tým bola porušená zásada rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania podľa článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Posledné pojednávanie v tejto veci sa konalo dňa 11. 3. 2013 a bolo odročené na neurčito za účelom vykonania ohliadky na mieste samom a znaleckého dokazovania.

Od vypracovania znaleckého posudku č. 21/2013 zo dňa 7. 6. 2012 /správne malo byť uvedené zo dňa 7. 6. 2013/ [REDAKOVANÉ], znalca z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia sa vo veci vôbec nekoná. Za riadne konanie vo veci nie je možné pokladať vydanie 2 uznesení odporcu o znalečnom, ktoré boli zrušené Krajským súdom v Žiline ako predčasne vydané uznesenia, pretože znalec [REDAKOVANÉ] nebol do dnešného dňa vypočutý súdom. Neodôvodnené prietahy trvajú už 3 roky.“

Sťažovateľka sa domáha aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € s odôvodnením:

„V dôsledku tohto dlhotrvajúceho občianskeho súdneho konania nemôžem riadne užívať majetok, ktorý je predmetom tohto občianskeho súdneho konania. Takýto stav je v právnom štáte ústavne neakceptovateľný a hrubým spôsobom zasahuje do mojich vlastníckych práv.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadostučinenie v sume 5 000 € a uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť jej trovy konania v sume 303,16 €.

Pred predbežným prerokovaním veci sa na výzvu ústavného súdu k sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 4564/16 z 11. augusta 2016, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„K čiastočným prietahom došlo v období od 07/2013 do 10/2014 a od 02/2016 do 05/2016 kedy vo veci nebol urobený žiaden úkon. Prietahy neboli spôsobené úmyselne. Okresný súd Námestovo patrí medzi súdy s výrazným nápadom vlastníckych žalôb, preto nie je v silách sudcu, aby pri bežnom nápade a množstve reštančných vecí, sa sudca zaoberal len jednou konkrétne prejednávanou vecou.

Pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitosť veci možno konštatovať, že hoci obdobné veci tvoria súčasť bežnej rozhodovacej činnosti súdu, ide o vec, ktorá svojim charakterom vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie bez možnosti vydania rozhodnutia vo veci samej na prvom alebo následnom pojednávaní (zväčša sa vyžaduje potreba znaleckého posudku, ohliadka na mieste samom, výsluchy viacerých svedkov a s tým súvisiace úkony súdu ako zálohy na znalecké dokazovanie a predvolania znalcov, geodetov).“

Z vyžiadanej dokumentácie ústavný súd zistil nasledovný priebeh napadnutého konania:

1. Žaloba žalobkyne smerujúca proti sťažovateľke ako žalovanej o zdržaní sa zásahov do vlastníckych práv a určení vlastníckeho práva (priebeh hraníc pozemkov, pozn.) bola doručená okresnému súdu 9. októbra 2009.

2. Dňa 4. novembra 2009 bolo doručené účastníkom poučenie okresného súdu o procesných právach a povinnostiach, zároveň okresný súd doručoval žalobu sťažovateľke na vyjadrenie.

3. Pojednávanie nariadené na 31. marec 2010 bolo odročené na neurčito na účely poskytnutia 30-dňovej lehoty na prípadné mimosúdne vyriešenie sporu.

4. Dňa 12. mája 2010 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobkyne na oznámenie, či trvá na podanom návrhu, keďže uplynula lehota na prípadné mimosúdne vyriešenie sporu. Na výzvu reagoval právny zástupca žalobkyne návrhom na pripustenie rozšírenia petitu žaloby.

5. Uznesením zo 7. júna 2010 okresný súd pripustil zmenu žaloby; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6. júla 2010. Pojednávanie nariadené na 11. august 2010 bolo zmenené na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky na 6. september 2010.

6. Pojednávanie nariadené na 6. september 2010 bolo odročené na 6. október 2010 z dôvodu, že na pojednávanie sa sťažovateľka nedostavila, keďže nemala riadne vykázané doručenie predvolania.

7. Pojednávanie nariadené na 6. október 2010 bolo zrušené z dôvodu žiadosti právneho zástupcu sťažovateľky; nový termín pojednávania bol nariadený na 25. október 2010.

8. Pojednávanie nariadené na 25. október 2010 bolo odročené na 24. november 2010 z dôvodu, že sťažovateľka požiadala o poskytnutie lehoty na oboznámenie sa so zmenou žaloby.

9. Pojednávanie nariadené na 24. november 2010 bolo odročené na 12. január 2011, kedy bolo taktiež odročené na účely rozhodnutia o prerušení konania.

10. Na pojednávaní uskutočnenom 14. marca 2011 okresný súd vyhlásil rozsudok.

11. Proti rozsudku podala žalobkyňa 5. mája 2011 odvolanie a spis bol 21. júna 2011 predložený Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní.

12. Uznesením krajského súdu č. k. 6 Co 218/2011-134 z 23. apríla 2012 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

13. Spis bol vrátený okresnému súdu 6. júna 2012 a následne bolo zaslané uznesenie krajského súdu z 23. apríla 2012 právnym zástupcom účastníkov konania.

14. Uznesením z 5. septembra 2012 okresný súd vyzval žalobkyňu na opravu, resp. doplnenie žaloby.

15. Uznesením z 19. septembra 2012 okresný súd pripustil zmenu žaloby a nariadil pojednávanie na 24. október 2012, ktoré bolo odročené na 21. november 2012 na vykonanie navrhnutých dôkazov.

16. Dňa 2. novembra 2012 okresný súd požiadal Správu katastra Námestovo o zapožičanie spisu.

17. Pojednávanie uskutočnené 21. novembra 2012 bolo odročené na účely vykonania navrhnutých dôkazov – výsluch svedkov.

18. Pojednávanie nariadené na 7. január 2013 bolo odročené na účely vykonania navrhnutých dôkazov.

19. Dňa 15. januára 2013 okresný súd požiadal Správu katastra Námestovo o zaslanie správy.

20. Pojednávanie nariadené na 4. február 2013 bolo odročené na účely opätovného žiadania nadobúdacích titulov zo Správy katastra Námestovo.

21. Dňa 6. februára 2013 okresný súd opätovne požiadal Správu katastra Námestovo o zaslanie nadobúdacích titulov.

22. Pojednávanie nariadené na 11. marec 2013 bolo odročené na účely vykonania ohliadky na mieste samom.

23. Uznesením z 22. apríla 2013 okresný súd ustanovil znalca [REDACTED], aby v teréne označil dotknuté pozemky.

24. Dňa 23. mája 2013 sa uskutočnila ohliadka na mieste samom.

25. Znalec 11. júna 2013 okresnému súdu doručil znalecký posudok, ktorý bol následne zaslaný na vyjadrenie právnym zástupcom účastníkov konania.

26. Uznesením z 28. júna 2013 okresný súd rozhodol o odmene znalca.

27. Proti uzneseniu o odmene znalca podal právny zástupca sťažovateľky 19. júla 2013 odvolanie a spis bol 22. decembra 2014 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

28. Uznesením krajského súdu z 31. marca 2015 bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

29. Uznesením z 29. júna 2015 okresný súd opätovne rozhodol o odmene znalca; právny zástupca sťažovateľky podal 14. augusta 2015 odvolanie proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo 23. októbra 2015 zaslané na vyjadrenie právnemu zástupcovi žalobkyne a znalcovi; dňa 4. decembra 2015 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní.

30. Uznesením krajského súdu zo 16. decembra 2015 bolo uznesenie okresného súdu opäť zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie s odôvodnením, že o znalečnom bolo rozhodnuté predčasne, keďže znalecké dokazovanie nebolo vykonané predpísaným spôsobom (ústne); spis bol okresnému súdu vrátený 11. februára 2016.

31. Sťažovateľka sa podaniami z 22. februára 2016 a 4. mája 2016 domáhala nariadenia pojednávania; okresný súd nariadil termín pojednávania na 6. júl 2016.

32. Zástupca sťažovateľky požiadal 17. júna 2016 o zmenu termínu pojednávania z dôvodu čerpania dovolenky.

33. Okresný súd zmenil termín pojednávania nariadeného na 11. júl 2016 na 10. august 2016 z dôvodu rekonštrukcie budovy súdu.

34. Na pojednávaní uskutočnenom 10. augusta 2016 okresný súd vykonal výsluch znalca a pojednávanie odročil na neurčito na účely vyjadrenia žalobkyne, ktorá nebola prítomná na pojednávaní.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 746/2016-19 z 29. septembra 2016 ju prijal na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie po predchádzajúcej výzve ústavného súdu predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 1032/16 z 24. októbra 2016 oznámila, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, a zotrvala na svojom pôvodnom stanovisku.

Následne ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 4564/16 z 11. augusta 2016 a sp. zn. Spr 1032/16 z 24. októbra 2016 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska s upozornením, že ak sa nevyjadrí, bude ústavný súd toho názoru, že právny zástupca sťažovateľky vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania. Právny zástupca sťažovateľky sa ani na opakované výzvy ústavného súdu

v určenej lehote nevyjadril, a preto ústavný súd v súlade so svojim upozornením uplatnil prezumpcie súhlasu sťažovateľky s upustením od ústneho pojednávania.

Vzhľadom na oznámenia predsedníčky okresného súdu a absenciu vyjadrenia právneho zástupcu sťažovateľky, bol ústavný súd toho názoru, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, a preto v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným

rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a zdržania sa zásahov do vlastníckeho práva je bežnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov. Ani okolnosti daného prípadu neodôvodňujú záver o právnej zložitosti veci. Zo skutkového hľadiska ústavný súd akceptoval argumentáciu okresného súdu o tom, že posudzovaná vec je zložitejšia, a to najmä vzhľadom na potrebu vykonať znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru geodézie a ohliadku na mieste samom; tieto skutočnosti boli podľa názoru ústavného súdu objektívne spôsobilé prispieť k predĺženiu konania.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že sťažovateľka čiastočne prispela k predĺženiu napadnutého konania, keďže v dôsledku dôvodov na jej strane boli zmenené termíny už nariadených pojednávaní alebo odročené pojednávania celkom v piatich prípadoch.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Z popísaného priebehu napadnutého konania vyplýva, že k jeho predĺženiu došlo v prvom rade tým, že potom, ako sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu o odmene znalca (19. júla 2013), okresný súd predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní s ničím neospravedlniteľným odstupom jeden a pol roka (22. decembra 2014). Ako prejav neefektívneho postupu okresného súdu ústavný súd považuje skutočnosť, že znalecké dokazovanie, ktoré bolo nevyhnutné vykonať na účely zistenia priebehu hraníc pozemkov, okresný súd nariadil až uznesením z 22. apríla 2013, t. j. po 3 a pol roku od podania žaloby (na desiatom pojednávaní a po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, pozn.), a to napriek tomu, že v záujme hospodárnosti konania a riadnej prípravy veci na pojednávanie okresný súd mohol a mal zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku čo najskôr. Rovnako opakované rozhodovanie o znalečnom v čase, keď dôkaz znaleckým posudkom nebol ešte riadne v konaní vykonaný, nemôže ústavný súd hodnotiť ako efektívny postup okresného súdu smerujúci k rozhodnutiu veci v primeranom čase.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd, prihliadajúc na doterajšiu celkovú dĺžku konania (6 a pol roka ku dňu podania sťažnosti) a zistené obdobia neodôvodnenej

nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu, dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie s'ťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 167/2009 konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

S'ťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 € z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Vychádzajúc z konkrétnych okolností posudzovanej veci, predovšetkým zo skutočnosti, že sťažovateľka ako žalovaná svojím správaním prispela k predĺženiu napadnutého konania, ako aj faktickú zložitost' veci, ústavný súd dospel k záveru, že priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 1 000 € bude primerane zodpovedať doterajšiemu priebehu napadnutého konania (bod 3 výroku tohto nálezu). Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že za významnú súčasť zadosťučinenia sťažovateľky treba považovať aj samotné deklarovanie porušenia jej práv (bod 1 výroku tohto nálezu), ako aj vyslovený príkaz, aby okresný súd konal v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľka sa podľa petitu domáha úhrady trov konania v sume 303,16 € za dva úkony právnej služby.

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním. Úhradu

priznal za dva uplatnené úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Tarifná odmena za každý úkon vykonaný v roku 2016 predstavuje sumu 143 €, čo spolu činí 286 €, a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za dva úkony v sume 8,58 €, čo spolu predstavuje sumu 303,16 €. Ústavný súd preto priznal sťažovateľke nárok na úhradu trov konania v ňou uplatnenom rozsahu, t. j. 303,16 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2017